

ПОБІДА

Халіф Абдельмалік святкує перемогу
У куфському замку. К кінцеві обіду
Від війська посли
Кроваву голову в місі внесли.

«О царю,— сказали,— твій ворог неситий,
Давніший халіф наш Масаб, уже вбитий.
Горда́ та буйна́
Його голова — в сьому місі вона».

І мовив халіф: «Отой замок відлюдний,
В котрім такий дар я отримав пречудний,
Віднині я вмить
Весь золотом кажу і шовком обить».

Праворуч халіфа старенький Ібн-Румі
Сидів і понурив чоло у задумі.
«Старий, ти чого
Похнюпивсь? Не радий із щастя мого?»

«Хай буде звеличене ймення господне!
Аллах тобі, пане, шле радість сьогодні,—
Та я нагадав,
Які вже я види в сім замку видав.

Літ тому півсотні у стіп Обейдалли
Так само Гусейнову голову клали
Від війська посли,
Що тут з бойовища її принесли.

Літ десять минуло, і труп Обейдалли
Так само в підніжжя Мохтару поклали
Від війська посли,
Що тут іще теплим його принесли.

Літ десять минуло, халіфа Мохтара
Така ж рук Масаба наскочила кара:
Ось тутки посли
Мохтарову голову в місі внесли.

І мовив Масаб: «Отсе місце блаженне
Мармуром блискучим хай буде вмощене!»
І ось, мов жива,
На сьому мармурі його голова».

Халіф Абдельмалік поблід, стрепенувся,
А потім з тим словом до слуг обернувся:
«Гей, хлопці, агов!
Зруйнують сей замок до самих основ!»